

[Jørgen Jensen]

Så kan man spørge, hvor meget af det der går til privat forbrug, for det er klart, at noget bliver investeret på anden måde. Det er altså vor opfattelse, at det kunne man også beregne, hvis man ville. Det var også muligt at se, hvor meget af det der nyinvesteres. Når man ikke gør det, så er det efter vor opfattelse, fordi man vil prøve på at skjule det. Vi har sagt, at reelt er det ca. 10 mia kr. om året, der går ud i forbruget; det er derfor, vi kommer til de 6 pct. af forbruget.

Jeg har ikke fået noget svar, hverken her i dag eller tidligere, som bestrider rigtigheden af den beregning, vi har foretaget. Jeg kan sige, selv om det ikke er noget bevis for, hvor stort omfanget er, at jeg gennem mange år har gjort det, hver gang vi havde overenskomstforhandlinger, at jeg har prøvet på at høre, hvor meget man kunne låne. I mange af annoncerne i dagens aviser står der, at man kan låne op til 90 pct. af værdien af sit hus. Jeg vil godt sige med hensyn til afdragene, at lånene er i meget høj grad afdragsfrie, og renterne kan man jo trække fra.

Jeg må sige, jeg er ikke tilfreds med svaret. Jeg vil endnu en gang spørge, om ministeren kan bestride de tal, jeg er fremkommet med. Er det muligt at få nogle mere klare beregninger?

Askjær Jørgensen (FP):

Hvis det var muligt, så ville jeg bede finansministeren oplyse noget om, om de forøgede belåninger, der er på fast ejendom, ikke i vid udstrækning går til at dække f. eks. erhvervsvirksomhedernes udvidede finansieringsbehov, i form af at der registreres yderligere sikkerhedsstillelse, altså tinglysning af gæld i fast ejendom. Har finansministeren nogen fornemmelse af, eller kan han oplyse noget om, at langt den største del af de tinglyste lån i fast ejendom rent faktisk er noget, der medgår til at holde danske virksomheder på benene, landbruget f. eks.? Der er masser af parcelhuse, der af skødeindehaverne pantsættes for at holde private erhvervsvirksomheder på benene.

Thorndahl (FP):

Danmarks kommunistiske parti fremsatte i sidste samling under nummer L 22 et forslag om tinglysning af kapitalværdistigninger på jord og fast ejendom, og i forbindelse med

dette lovforslags behandling i udvalget blev der stillet nogenlunde det samme spørgsmål, som nu drøftes. Man spurgte nemlig: der ønskes en opgørelse over, i hvilket omfang tillægslån, der optages i enfamilieshuse, anvendes til privat forbrug, herunder naturligvis ikke om- og tilbygninger, forbedringer o. lign. af huset. Der blev fra regeringens og ministerens side svaret med nogenlunde følgende konklusion: for den resterende gruppe andre lånpantebreve, ca. 2 pct. af de samlede tinglysninger, har man intet kendskab til formålet med lånoptagelserne, men en del er antagelig lån optaget med erhvervsformål, f. eks. i landbruget, eller lån til finansiering af fornyelse af forfaldne sælgerpantebreve, således at låntagning med forbrug for øje i form af større engangsanskaffelser må antages at være af meget begrænset størrelse. Alt i alt kan man med ret stor sikkerhed konkludere, at det med de nugældende begrænsninger for ydelse af tillægslån fra realkreditinstitutterne er en relativt beskeden del af tinglysningerne, der vedrører lån, der optages med henblik på forbrug.

Jeg vil spørge finansministeren, om denne konklusion fortsat står ved magt.

Finansministeren (Heinesen):

Jeg vil gerne sige til hr. Jørgen Jensen, at det ligger ganske enkelt sådan, at vi altså ikke har statistisk materiale, der på en mere direkte måde kan belyse, i hvilket omfang der sker belåning af værdistigningerne, og i hvilket omfang disse belåninger går til forbrugsformål. Men jeg kan sige, at undersøgelse efter undersøgelse jo klart har vist, at vi må skønne, at der er tale om en belåning af fast ejendom til forbrugsformål, som er af væsentlig mere begrænset omfang end det, hr. Jørgen Jensen antyder i begrundelsen for sit spørgsmål. Der er altså ikke tale om, at vi ikke vil belyse dette problem; tværtimod ville jeg meget gerne have dette spørgsmål nøjere belyst og ønskede, at vi havde et materiale, der nøjere kunne belyse det. Men det har vi altså ikke.

Jeg kan bekræfte over for hr. Askjær Jørgensen, at lån i fast ejendom, som vi ved, i stor udstrækning går til erhvervsformål, både til landbrug og andre erhverv. Den konklusion på et notat – sådan forstod jeg det – som